

REDACTIUNEA,
Tipografia și Administra-
țiunea

BRAȘOV, Piața-mare 80.
Serioși refuzăm să se primească
manuscrisuri care nu sînt
însoțite de garanție.

INSERATE:
se primesc la Administra-
țiunea Brașov și la biuro-
urile următoare:

Vienna la M. Dukas Nachf., Heinrich
Schalek, Rudolf Mosse. — În Buda-
pesta la Eckstein Berná, Julius Leo-
pold, Blockner I.

PREȚUL INSERATELOR:
Un șir peșit 20 bani pen-
tru o publicare. Publicări
mai dese după tarife și învoială.
Reclame pe pag. a 3-a 1
șir 20 bani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI

ANUL LXXIII.

Telefon: Nr. 226.

"GAZETA" apare ZILNIC.
Abonamente pentru Austro-Ungar.
pe un an: —
24 cor. pe 6 luni 12 cor. pe trei
luni 6 cor. — N-rii de Duminică:
patru cor. pe an.

Pentru România și străinătate:
un an 40 franci, pe șase luni 20
franci, pe trei luni 10 franci.

N-rii de Duminică 8 fr. an.
Se poate prenumăra la toate ofițele
poștale precum și la d-nii colectori.

Abonamentul pentru Brașov:
La Administrația "GAZETEI", pe
1 an 20 C. Pe 6 luni 10 C.
pe trei luni 5 C. Cu dusul
acasă: Pe un an 24 Cor. Pe 6 luni
12 Cor. Pe trei luni 6 Cor. Un exem-
plar 10 bani. — Adit. abonamentele
cât și inserțiile se plătesc înainte.

Nr. 132.

Brașov, Luni-Marti, 27 Iulie (9 August)

1910.

In jurul acțiunii de împăcare.

— Dela un fruntaș al nostru. —

Oameni, cari o viață întreagă au combătut mai mult cu arme ne-
loiale pe metropolitul I. Mețianu, —
în timpul din urmă au căutat să se
apropie și, de se poate, să îl atragă
în cursele lor.

Încât le va fi succes să îl târăie
în noroiul mocirlei, care se vede, că
a pus stăpânire pe sufletele păcă-
toase ale vechilor săi dușmani, ne
va dovedi viitorul cel mai de aproape.
Cât cunoaștem noi pe metropolitul,
zicem că aceasta este cu neputință.
Dar să luăm firul celor petrecute,
ca să cuprindem situația în toată
golătatea ei.

Înainte de toate vine la Sibiiu
Eugeniu Brote, dictatorul de odini-
oară, omul de afaceri, naționalistul
neprihănit în vorbe, îndrăzneț pân'
la greață, dar fricos ca un iepuraș,
când e vorba de pielea lui și solici-
tează la metropolitul o audiență. Ce
va fi vorbit, nu ne este dat să știm,
atâta știm, că peste două zile după
ce a plecat din Sibiiu, poliția se făcea
că îl curentează, ca și cum vulpoilul
nu ar fi venit cu îngăduința ministe-
rului unguresc și ca și cum poliția
din Budapesta nu ar fi avut știre,
că Brote petrece de săptămâni în
cafeneaua „Fiume” cu prietinel său
cel mai proaspăt popa Câmpeanu.

Printre copii, printre oamenii
naivi și printre 2—3 aderenți câți
mai are d-l Eugeniu Brote prin Si-
biiu, — era mare panică, că o să-l
prindă pe exdictatorul și pe fugariul
dinaintea procesului memorandumului,
dar pentru oamenii inițiați în afaceri
— și bine orientați — șiretlicul era
evident, și anume scopul său era ca
să se marcheze apariția lui Brote în
Sibiiu, ca și cum n'ar sta în nici o
legătură cu guvernul.

Peste câteva zile după plecarea
matadorului, vine călugărul Vasile

Mangra, — vecinicul drumet și că-
lător și se abate direct la reședința
de vară a metropolitului, pe care cu
un an înainte o ocolea cât putea,
ca să se prezinte ca deputat al par-
lamentului din Budapesta și să facă
mărturisiri de credință politică —
contrară cu credința ce a propove-
duit-o peste 30 ani. Că a mai avut și
altă misiune — numai orbii nu o
văd.

Rezultatul acestor vizite a
fost apoi mergerea metropolitului la
Budapesta, mai ales, că și Slavici,
al treilea erou din poveste, dăduse
târcoale în jurul „Telegrafului Ro-
mân” publicând vestita declarație că
aproabă pe Mangra și nu se desparte
de el — cum nu se poate despărți
de soția sa.

Din declarațiile făcute în ziare,
se vede, că metropolitul Românilor
ortodoxi este pe calea cea mai bună
de a cădea în cursele clicei Brote-
Mangra-Slavici, a acelei clice, care cu
condeiul lor și cu vorba au servit
numai și numai pe aceia, cari i-au
plătit și dela cari au putut aștepta
recompense materiale.

Pe căldurile tropice de vară,
metropolitul a plecat la Budapesta
și a mers — cum nici că se pu-
tea altcum — la ministrul-președinte,
făcându-i descoperirea că nu este
dușman al împăcii, ci va căuta,
după poziția ce ocupă să facă pașii
pentru reușita împăcării.

Punctul acesta de vedere singu-
rului corect ar fi desmetecit pe mi-
nistrul Hederváry dacă cumva nu a
fost și până aci și nu i-ar fi ră-
mas decât sau să continue pertrac-
tările cu reprezentanții poporului, cu
comitetul național, sau să sisteze
orice pertractări.

De bună seamă ministrul va fi
avut oare-care însărcinare dela Viena
să caute să mulcomească și pe Va-
lahi. Și Khuen și a făcut datorința ca
să își plătească urechea — și mâne

poimâne va spune monarhului, că a
încercat să se împace, dar Valahii
sunt niște nemernici, vor stat în
stat, gravitează în afară și contra-
lor trebuie luate măsuri excepționale.

Și monarhul — dacă de tapt
a dat acest mandat — va crede sft-
nicului său, cum a crezut de 40 ani
la toți sftnicii și va cărmui țara
mai departe cu magnații și aristo-
crații unguri și ungurisați, fără Ro-
mânii împăcați și împăciuiți.

Timpul de împăcare altcum a și
fost foarte rău ales. Guvernul are
absoluta incredere a coroanei, are
majoritatea în dietă, are votate ne-
cesitățile de stat, ce lipsă va fi având
el de pace cu România? Da, o pace
ieftină credem că i-ar conveni, să re-
nunțăm la toate drepturile, cari se
cuvin unui popor autohton, să re-
nunțăm la mulțumirea trebuințelor
noastre naționale și culturale și să
ne dăm după păr, să urmăm pe
Mangra și tovarășii lui și pacea e
gata.

Ba poate ca pupază pe colac s-ar
numi oare careva metropolit și epis-
cop român consilier intim, oarecare
fruntaș de ai noștri comite suprem,
oarecare condeiu simbriaș ar putea
face „geșeft” bun, căci fondul de dis-
poziții golit după alegeri, iar se va
umplea dela jidovi și dela cei ce
caută baronate, și apoi poporul, ah,
săracu, poporul e mulțumit, dar agi-
tatorii aceia, sunt cari trebuie puși în
furci și apoi e liniște și pace ca după
potop.

De pace avea însă lipsă în prima
linie Mangra, huiduit de toată sufla-
rea românească de dincoace și din-
colo de Carpați, ca să iasă la iveală
ce înțelept a fost el, când părăsind
pe foștii și vechii lui tovarăși de luptă
de dragul unei mitre, a trecut în ta-
băra dușmană. Și d-l Mangra avea
lipsă ca să sancționeze și metropo-
litul pasul lui cel nefericit, ca să se

poată apoi bate în piept: „*iată resul-
tatul real al întreprinderii mele*”.

Noi credem însă, că i-s-a fecilit
rău d-lui Mangra, când nici metro-
politul, nici Dr. I. Mihiu, bărbatul in-
tegru al neamului românesc, chemat
la sfat, nu au aprobat împăciuirea
ieftină sau mai bine zis nimicirea
noastră națională.

Ajurnarea camerei. Camera ungară
a ținut Sâmbătă o scurtă ședință, în care
s-a luat la cunoștință nunițul camerei mag-
naților privitor la proiectele de legi vo-
tate de cameră. Dep. Desy a interpelat în
chestia scandalurilor din congregația co-
mitatului Murăș-Turda. Khuen a răspuns,
că a primit mai multe rapoarte contra dic-
torice despre cele întâmplate. Va răspunde
în merit, deabia după ce va fi deplin infor-
mat. Declară însă, că va restabili ordinea.

Camera a fost apoi ajurnată până la
27 Septembrie.

Acțiunea de împăcare. Deputatul Dr.
Mihali a fost interviuat de un corespon-
dent al ziarului „Neues Wiener Tagblatt”
cu privire la chestiunea de împăcare și la
acțiunea metropolitului Mețianu.

D-l Mihali a făcut următoarele de-
clarații:

Nu cred, că metropolitul Mețianu să
fi vorbit cu d-nii Khuen și Zichy despre
alte chestiuni decât despre cele bisericesti
și școlare. Știrea că a remis ambilor mi-
nistri un memoriu, este greșită. Nouă ne
este egal de unde vine pacea. Faptul stra-
niu că d-l Khuen înainte de alegeri a ne-
gociat asupra aceluiaș subiect cu noi, ca
partid politic, însă după alegeri ne-a dat
la o parte, nu este de natură a ne da spe-
ranțe de împăciuire. Noi dorim cu sinceri-
tate pacea, însă speranța, că ea va fi rea-
lizată nu este decât foarte mică, afară nu-
mai dacă lucrurile nu se vor fi desfășu-
rând între culise, ceea ce face să fie o ne-
cesitate urgentă de a se pune la ordinea
zilei.

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

O scrisoare.

Vâlcelele de munte la 16 Iulie 1908.

Scumpa mea prietină!

Îți scriu de pe moșioara noastră, și
cea din marginea văii cu căscioara pitită
sub geana pădurii. E aproape un an de
când n'am mai fost p' aici. Biata măicu-
liță, — a îmbătrânit rău de când n'am
mai văzut-o — m'a așteptat cu sufletul
chinuit de dor. Când m'a văzut, n'a plâns
ci a oftat numai odată și a căzut în bra-
țele mele!...

Grădinița din răsăritul casei, unde
petreceai tu atât de bucuroasă e numai
busuloc. Miresmele lui îți fac impresia, că
ești într-o bisericuță. Ți-aduci aminte de
firele de mac dela Păunița, pe cari le-am
sădit împreună pe marginea cărării? Sunt
toate în floare, sunt roșii ca sângele și
atât de fragede. Mesteacănii de pe coasta
din fundul grădinei pare că s'au mai fru-
moși ca în alți ani; îți inspiră credința,
că ești pe costișele Râșinarului. Și coasta
aceasta cu mesteacăn mi-e cea mai dragă
din întreaga moșioară. Poate pentru ver-
dele acela neobișnuit al mesteacănilor,

pentru mirosul parfumat ce-l răspândește
și pentru limbile de aur ce sedesprind din
înaltul tărâșilor și se strecoară printre ra-
murile cu frunza mică.

Aseară am stat multă vreme pe coas-
tă. N'am petrecut nici când un amurg mai
frumos. Licăririle trandafirii, ce întârziu
încă la orizont sămănu cu sământimintele
nobile cari luptă în sufletul omului în lu-
mea aceasta închinată răului. Umbrele se
intindeau și se îndesau tot mai mult, pă-
reau niște neguri groase trase de o mână
nevăzută din adâncurile răsăritului. În in-
treg cuprinsul nici o mișcare afară doar
de răsunetul lin al talangelor. Și liniștea
aceasta mare vorbea, îmi destăinuia du-
reri grele, înăbușite. Da draga mea amur-
gurile din orașe nu știu să povestească,
cu atât mai guralive sunt cele dela țară
cu liniștea lor adâncă. Povestile lor sunt
atât de îndușetate! doar povestesc de
doruri neimplinite de visuri pierdute, sfă-
râmate, de muncă grea și nerăsplătită.

Odaia mea e tot cea mică, în care
locuiam amândouă și în care am tors a-
tâtea visuri plăcute. E tot precum o știu
cu mirosul ei de casă veche, fără mobilă
afară de pat și de scrinul cel vechi cu
minunățiile de creștături românești, bro-
dite de credinciosul și bătrânul nostru is-
pravnic, Gheorghe. Ba mai este încă o e-

tajeră mică, toată prăfuită. E a lui Dum-
bravă, care a locuit aici toamna trecută.
Și-a ținut cărțile pe rafturile ei. Sărmanul
bărbat! câte n'a avut să îndure! Și ce
suflet bun era! Maica îmi povestește multe
despre el. Zice că te amintea foarte des.
Chipul acela, unde sămăna așa de mult
cu Faust și la care admiram ochii frumoși
cu privirile blânde, l'a lăsat mamei spre
aducerea aminte. Mama l'a atârnat în pă-
rete în cadrul cel negru, în care se afla
chipul lui Napoleon. Când privesc ochii
frumoși simțase în inimă o căldură dulce,
iar în suflet un dor nebun după cel ce a
plecat spre a nu se mai întoarce

Preumbliările, ce le fac prin grădină
și prin luncile din apropiere sunt prilejuri
de a reînvia trecutul. Fiecare fricel de
iarbă, fiecare zvon din văzduh știe să-mi
povestească ceva. Icoanele răsar în minte
sfioase mai întâi, apoi tot mai limpezi și
mai luminoase. Și e curios, în lumina
amintirii se ivesc întâi icoanele mai vechi,
cele din copilărie, vin apoi tot mai aproa-
pe, mai aproape până ce mă surprind cu
chipul lui Dumbravă în suflet, de care îți
legal tu atâtea nădejdi. El! așa îi va fi
fost scrisă să nu fie a nimănui.

Azi dimineață am dirlicat prin odă-
iță. Am curățit frumos și etajera. La cu-
rățire am dat preste niște file rupte, zu-

grăvite cu mii de slove mărunte. E scri-
soarea lui Dumbravă; filele par a fi din
tr'un ziar mai mare. Ți-le transcriu pe
dea'ntregul, poate îți servesc de mângăere.

T. 16 Maiu 189—.

Judecata rece slăbește. Inima trezită
de vântul cald al sământimintelor primăv-
ratică, bate mai repede. Porniri de dor și
dragoste pleacă din nou spre locuri atât
de dragi, spre arătarea acea de inger cu
ochii mari și strălucitori, cu chipul lumi-
nat de zimbetului dulce, de care soartea
crudă m'a despărțit în mod atât de bru-
tal. Nădejdea încolțește din nou, inima
dorește primăvara vieții, dorește izvorul
vieților. Ași vrea să flu mai iute cu cu-
vântul, să pot străbate în clipe spațurile
întinse; să flu în tot momentul acolo,
unde inima și sufletul dorește să flu.

Astăzi am simțit pentru întâia oară
nevoia de a eși în câmp. De mult nu mai
umblasem pe colinele presărate cu braz.
Atât de fericită râdea natura scaldată în
lumina blândă a razelor!

Lanurile cu grâu, revărsate la poa-
lele colinelor, mă ispitiră să cobor la vale,
mai ales umbrele amurgului, cari izvorau
din munți. Am apucat pe cărarușă ce du-
ce drept prin inima grânelor!...

Atâta asămănare între locurile aces-

Scoalele și bisericile române din Macedonia. Din București se scrie, că d-l Al. Djuvara, ministru afacerilor străine, se ocupă cu reorganizarea școlilor și bisericilor românești din Macedonia.

D-l Djuvara, care studiază de mai multe luni această chestiune, a lucrat, în acest scop, săptămâna trecută la Sinaia cu d-nii Conțescu, consulul general al României la Salonic și Brăileanu, consul la Monastir.

D-l ministru al afacerilor străine este de acord în cele mai multe puncte esențiale cu desideratele exprimate la recentul congres al Aromânilor din Monastir.

Din Spania. Agitațiile clericale în Spania și-au ajuns culmea. Se pare că țara este în preajma unei revoluții. Mișcarea clericală e secundată de *Don Jaime*, președintele carlist la tronul Spaniei. Astfel deputatul Felin a provocat în numele lui Don Jaime pe carliști, să ia parte la adunările de protestare ale clericilor.

Preoțimea catolică agitează poporul și conform unei telegrame, împarte arme între țărani.

Față de aceste, guvernul face pregătiri estinse militare. În mai multe provincii a început să concentreze forțe militare. Aceste sunt provinciile Navarra, Biscaia și Guipusca, de unde se semnalează indeosebi mișcări revoluționare. Totodată a interzis ținerea adunării catolice de protestare din San-Sebastian. Totodată a luat măsuri ca să împedea orice manifestații. Spre acest scop a concentrat în San-Sebastian și Bilbao 15 mii de soldați. Clericali în fața acestor măsuri au abzis de-a ținea meetingul proiectat. În San-Sebastian s'a proclamat starea de asediu.

Regele Alfonso, care să aște în Franța, a declarat unui diplomat, că are deplină încredere în guvernul Canaleias. Astfel nu se adevăresc știrile, că Canaleias va fi dimis din post. Canaleias de altă parte a declarat, că el își susține neclintit politica sa liberală.

De altcum consfăturile reprezentanților Spaniei cu Vaticanul se continuă.

Bilanțul semestral al „Albinei“

În numărul nostru trecut scrie: »Revista economică« primul nostru institut financiar și-a publicat, după uzul introdus de câțiva ani, bilanțul semestral pe prima jumătate a anului crenț.

Cifrele, ce le prezintă acest bilanț dovedesc prosperitatea și creșterea cotinuuă a clientelei acestei bănci.

Activele totale se cifrează cu coroane 38 742.469 arătând față de perioada corăspunzătoare a anului 1909 o creștere de aproape cor. 2.600.000 iar față de finele anului trecut un spor de circa 1.110.000 cor. Ramul principal de afaceri Escontul

arată față de 30 Iunie a. tr. o reducere de circa cor. 360.000 cu toate acestea se cifrează cu respectabila sumă de coroane 14.489.953. — Din suma aceasta au fost reescontate la finele semestrului I. a. c. coroane 4.877.657, arătând aceasta poziție față de 1909 o reducere de peste coroane 143.000. Imprumuturile ipotecare, cu cifra de cor. 10.485.586 sunt în creștere față de perioada corăspunzătoare a anului trecut cu mai mult dr cor. 950.000. Scrisurile fonciere emise pe baza acestor împrumuturi se cifrează cu cor. 7.788 000 arătând față de 1909 o creștere de cor. 859.000. Un spor de aproape cor. 1.200.000 arată Cred. camb. cu acop. ipotecară, a cărora stare la finele sem. I. 1910 a fost de cor. 3.282.000. Sporuri frumoase arată și ramii de afaceri mai mici: crescând Creditele de Cont-Curent dela cor. 3.405.699 la coroane 3.804.713 și Creditele personale dela cor. 1.377.022 la cor. 1.851.746. Dintre pasive sunt de remarcat creșterea de aproape cor. 1.900.000 a depozitelor spre fructificare, cari se cifrează cu respectabila sumă de cor. 19.631.410 (în 30 Iunie 1909 cor. 17.776.536), precum și creșterea Rezervelor (incl. Fondul de penziune) cu aproape cor. 370.000 la cor. 1.405.130, cari cu Fondul de garanție al scrisurilor fonciere de 500.000 se urcă la cor. 1.905.130. Fondul general de rezervă singur arată față de 30 Iunie 1909 o creștere de cor. 223.000 iar față de finele anului trecut o creștere de rotund cor. 100.000. Avera proprie a societății, Capitalul soc. și rezervele, se urcă cu 30 Iunie a. c. în total la coroane 4.905.130 și arată față de perioada corăspunzătoare a anului 1909 o creștere de aproape cor. 270.000.

Venitul brut al semestrului I. 1910 a fost de cor. 1.033.766 mai mare decât în sem. I. 1909 cu cor. 94.255; detragând cheltuielile în sumă de cor. 802.759 a rezultat un profit net de cor. 231.007, mai mare decât în sem. I. al anului trecut cu cor. 37.537 și care corăspunde unei rentabilități de 7,70% ale capitalului societar de cor. 3.000.000.

ȘTIRI.

— 26 Iulie v.

— **Oaspeți iluștri.** De câteva zile se află în Brașov iluștri noștri scriitori poetul *George Coșbuc* și nuvelistul *Sandru Aldea*. Îi salutăm în mijlocul nostru.

Clerul gremial în frunte cu Venerabilul Capitul, precum și celelalte corporațiuni s'au prezentat, Dumineca trecută — după cum scrie »Unirea« — în fața I. P. S. D. Mitropolit Victor, spre a-l felicita pentru denumirea de conșilier intim. La vorbirea părintelui prepozit I. M. Moldovan, Excelența Sa a răspuns foarte călduros, mulțumind Maiestății Sale pentru

înalta distincțiune. Duminecă Excelența Sa va da un prânz festiv de 60 tacămuri.

Succesul aviatorului Vlaicu. Din București se scrie: Vineri după amiază, pe câmpul Cotroceni, aviatorul Aurel Vlaicu a făcut o nouă ascensiune cu aeroplanul său. De astă dată experiența a fost încoronată de un succes deplin. D-l Vlaicu a isbutit să se înalțe până la peste 5 metri, străbătând o distanță de peste 400 de metri. Aparatul a funcționat minunat și s'a scoborât în cele mai excelente condițiuni. D-l Vlaicu ar mai fi întreprins și alte ascensiuni, dar tocmai a început să bată un vânt mai tare și a fost nevoit astfel să renunțe. Sborul de Vineri a dovedit că tânărul nostru aviator a început să fie stăpân pe aeroplanul său, conducându-l cu multă pricepere.

Pentru masa studenților români din Brașov au intrat: dela »Hațegana«, institut de credit în Hațeg 20 cor., dela d-l *Ioan Oncescu*, netar cercual în penz. în Sas-Sebeș 50 cor., în memoria răposatei sale soții Florica Oncescu. — La fondul abiturienților din 1895 și 1900 au contribuit demnișoarele: *Nina Ilasievici* 5 cor., *Mărioara G. Dima* 1 cor., *Lia G. Dima* 1 cor.

Primească generoșii donatori sincerile noastre mulțămite. — *Direcțiunea școlilor medii gr. or. rom. din Brașov.*

Necrolog. Subscriși cu inima plină de durere aduc la cunoștință tuturor rudeniilor și cunoscuților, că prea iubitul lor soț, tată și socru *Paul Iancu* preot ort. rom. decorat cu brâu roșu, deputat sinodal eparhial etc. după îndelungate și mari suferințe a adormit în domnul în 23 Iulie (5 August) 1910 în al 66 an al vieții și 42 an al preoției sale. Rămășițele pământești ale scumpului nostru defunct s-au așezat spre vecinica odihnă Duminecă în 25 Iulie (7 August) 1910 la orele 2 d. a. în capela familiară din Obad. Maria N. Stancovici ca fi: Dr. Aurel Iancu avocat. Drd. Alexandru Iancu cand. de adv. sublocot. imp. și reg. i. r. Liviu Iancu student. ca fică Alexandrina Iancu ca noră: Ecaterina Dr. Iancu n. Stancu.

»Luncana« institut financiar în Marghita, (c. Bihor) și-a încheiet cu 31 Iulie a. c. primul său bilanț brut și remarcă circulațiunea cassei de K. 261.684.57, cum și următoarele poziții principale: 1. Capital societar cor. 65.792. 2. Fond de rezervă cor. 266.56 3. Depuneri cor. 10.900.28 4. Escompte cor. 24.849.79. 5. Cambii ipotecare cor. 44.859.50. 6. Co. Co. ipotecar cor. 41.417.05. 7. Co. Co. cambial cor. 2000.

Aceste cifre frumoase dovedesc bunul început al »Luncanei« cum și căldura cu care a fost îmbrățișată încă dela începutul ei, cu deosebire la țărâniea noastră de pe acolo, îndatorată cămătarilor streini și deci exploatați.

Inteligența din Monor și jur invită la petrecerea de vară care se va aranja Duminecă, la 14 August st. n. 1910 în sala școlii confesionale gr. cat. din loc. Venitul curat e destinat bisericii gr. cat. din loc.

— **General uman.** Din cauza, că din reg. 33. din Arad mai mulți feciori au căpătat insolata, generalul Barbini a dispus, ca deprinderile de arme ale soldaților să se termine până la 10 oare înainte de prânz.

— **Ziarele române din America.** Despre ziarele române din America »Viitorul« publică următoarele informații:

Actualmente apar în America două mari ziare românești: *America* și *Flamura* și o revistă pusă sub direcția d-lui Epaminonda Lucaciu, *Românul din America*, foarte prezentabilă ca execuție tehnică.

În ce privește materialul lasă mult de dorit. Cu deosebire face o impresie neplăcută catolicismul, pe care această revistă îl propagă. Și când te gândești că rostul ei este de a întreține flacăra dragostei de neam între Români, pe carinevoile i-au dus acolo.

Cele două ziare sunt destul de bine informate în ce privește pe Români de pretutindeni. Ele încă au corespondenții lor prin diferite orașe americane. Sunt muncitori simplii, cari informează pe »domnul redactor« despre activitatea micilor societăți ale lucrătorilor români de acolo. Cât-va timp la *America* a fost director d. Iuliu Ioanovici, fost redactor la *Libertatea* din Orăștie, care din cauza proceselor de presă ce-i s'au intentat de procurorii unguri, s'a refugiat în America. Astăzi acest ziar este sub conducerea unui comitet.

Flamura este redactată de d. Vasile Moldovan, fost redactor la »Lupta« care tot din cauza proceselor de presă a trebuit să plece din Transilvania.

Ca spirit românesc, aceste ziare sunt foarte bine redactate. Lasă însă mult de dorit în ce privește limba, în care sunt scrise. Este o românească, ce lasă mult de dorit.

— **Ciocnire de trenuri.** Sâmbătă dimineața la orele 3 și 50, o deraiare de trenuri s'a întâmplat între stațiile Brazi și Prahova. Funcționarul de serviciu din stația Prahova a dat ieri dimineață drumul unui tren de lucru cu destinația Ploiești. Fără să țină seamă că trenurilor următoare trebuia să le dea drumul la intervale de 15 minute, amplotul a dat drumul unui tren de marfă imediat după plecarea trenului de lucru. În apropiere de stația Brazi, trenurile s'au ajuns unul pe altul și s'au ciocnit atât de puternic în cât 8 vagoane au fost sfărâmate. Nu este de înregistrat nici un accident grav de persoane. Frânarul Ion Mihai, care a fost rănit la cap și piciorul drept a fost transportat la spitalul din Ploiești. D. Mareș, inspector al C. F. R. s'a dus la locul nenorocirii în anchetă. Trenurile cu destinația pentru București au sosit cu mari întâzieri.

Trei vapoare noi ale României. Cei trei în »Viitorul«: Zilele acestea Serviciul

tea și cele din jurul orașului ei. Toate icoanele din trecut îmi răsăriră în suflet, icoane străns legate cu dulci sămțăminte. Nu mai vedeam altceva, decât verzișurile de pe coastele »Măgurei«. Mă simțeam din nou fericit, parecă pășiam domol lângă frumșea aceea de copilă, care mi-a fermecat toate simțirile. Îi auziam glasul ei dulce și simțeam privirile acelea duioase ale ochilor mari căprui! Iluzii! Iluzii!

T. la 8 Iunie 189—.

Câtă fericire am simțit astăzi în suflet. Am fost singur cu dorurile mele pe malul râului. Aerul umezit de șarpele uriaș de apă, foșnetul frunzelor legănate de o ușoară suflare, mirosurile de fân proaspăt, ce veneau de pe luncile din apropiere, cântările cogașilor mă făceau să mă simt într'o lume patriarhală. Puterea de viață crește în astfel de clipe. Dorurile devin mai puternice mai eșpanzive. Gândul te poartă prin locuri de mult umblate. În minte îți răsar dumbrăvi, tablouri de cari te leagă dulci amintiri, visuri făurite în zile mai senine. Chipuri de oameni, de ființe dragi și se ivesc în lumina imaginației; și se pare că auzi glasuri cunoscute vorbe de mângâiere, de dragoste: »Îți sărut dulce ochisorii«. Cuvintele din urmă, dragă prietină, sunt citate. Poate sunt ale

tale! . . . Dar să vedem ce scrie mai departe!

S. la 27 Sept. 189—.

Viața mă înspăimântă! Puterile neînțelese din adâncul lucrurilor mă îngrozesc. Ele es pe neștiute la iveală și vai de omul asupra căruia se deslanțue. Când credeam că mă apropiu de ținta dorurilor și nădejdiilor mele, atunci soarta nemiloasă mă aruncă mii de poște înapoi. Frumoașa mea minune se pierde tot mai mult în zarea depărtărilor. Îmi vine să plâng de nefericirea mea.

S. la 16 Ianuarie 189—.

Decând sunt aici o apatică adâncă îmi învâluie sufletul, nimic nu mă farmecă, nimic cu mă împintenă la lucru. Nu mă gândesc la nimic, nici barem la trecut. Pare că trăiesc sub pământ ori într'o noapte de păcură.

S. la 12 Mai 1900.

M'am regăsit! Ce dor îmi era de mine! Cât m'am trudit să-mi aflui ființa mea de altădată, pe care doruri și voințe greșite mi-au schimbat-o. Azi vălul care mi-a acoperit mintea nu mai este. Mă simțesc din nou sub paza dulcelui soare al adevărului. Privirea mea însetată se pierde din nou în zare.

Porțile trecutului se deschid.—

Un chip de fecioară îmi răsare în minte. Răsăritul acesta naște atâta părere de rău în suflet. Inima mi se înduioșază, o căldură necunoscută se pripășește în ea. Ochii-mi ard în orbite, îmi arde capul întreg . . .

. . . Un glas moale, blând, ostenit pare-că, ca venit din mari depărtări mă dojeneste, aud limpede: »Fiule ai greșit, ai păcătuit față de noi, față de tine și față de Dumnezeu«. Te-am ajutat, te-am îndrumat pe calea cea bună, a oamenilor mari, te-am sfătuit la cele bune, și-am fost părinte bun, și nădăjduiam că vei fi ascultător și bun. Dar tu asemenea fiului din graiurile blândului Iisus, după ce și-ai primit partea, ne-ai părăsit, te-ai dus între străini departe, ca să nu te mai gândești la noi. Și acolo cu slugile te-ai amestecat cu slugile cele păcătoase și fără frica lui Dumnezeu. Te-am pierdut și te-ai pierdut tu însuși. Rușinat în fire, întoarce-te la ființa ta cea mai bună! Privește-ți în suflet și și-l limpezește. Vino noi te iertăm!« Și vorbele acestea pline de o muștrare dreaptă, de o muștrare părintească îmi tulbură ființa. Chipul unui bărbat mărunțel, cu ochii negrii scâlțați în apele curățeniei lui sufletești, cu barba înforată de fire argintii, îmi proiectează imaginația înaintea ochilor. Îl văd atât de blând și gata de

iertare, cu brațele deschise să mă primească iar la sânul lui de părinte bun, bucuros de fiul găsit.

O mi-e rușine de mine, de ființa mea!

S. la 13 Mai 1900.

Chipul fecioarei mă urmărește cu îndărătnicie. Ochii cei mari și frumoși mă dojenesc parecă. Privirea ei mă doare... o văd cum tresare din când în când. Buzele îi tremură într'o strângere nervoasă, corpul se cutremură de durere, care își află alinarea în mângăirile ce îi se rostogolesc pe fața pauidă.

Cum mă doare sufletul, că nu mai pot intra în lumea voastră. Dușmanii s'au înmulțit și au întărit rândurile. Haina lor este hulă și arma lor e minciună și blăstăm. În firea sufletului lor se zămisleşte vorba și graiul lor; cu tină aruncă în fața mea. Greșelile lor fără măsură le nesocotesc, iar greșala mea ușoară și negândită o trambăți în lumea largă. O! și e mică greșala mea; dar nici nu e greșală dacă s'ar căuta în sufletul meu care nu știe de ea... Doamne izbăvește-mi sufletul de buzele nedrepte și de limba vicleană.

S. la 16 Mai 1900.

Un adevăr scos din experiență: Ori cât de învățat ar fi, ori și cât ai străbate

Maritim Român va contracta un împrumut de 3 milioane și jumătate la Casa de depuneri și Economii, pentru construcția a trei vapoare noi de tip modern, destinate liniei Occidentale. Împrumutul acesta este rezultatul lungilor și nenumăratelor rapoarte, pe care Direcțiunea S. M. R. le-a făcut la timp și în atâtea împrejurări guvernului.

O nouă societate secretă în Grecia. Ziarul rusesc »Kairoi« anunță, că în Grecia s'a constituit o societate politică secretă, compusă din deputați și ofițeri, al cărei scop este alungarea dinastiei. Membrii acestei societăți acuză pe Theotokis și Rhaly, cum-că ei au provocat situația aceasta gravă în Grecia pentru-că n'au voit să dea altă direcție politicii lor.

Afacerea Dr. Crippen. Poliția din Londra a constatat că dentistul Crippen a cumpărat otravă la 19 Ianuarie dela drogueria Leuv și Bunrow. Crippen cumpăra în mai multe rânduri articole dela acea droguerie. Când a cumpărat otrava a declarat, că o cumpără pentru firma Munioc, probabil spre a induce în eroare pe droghist. Din aceasta rezultă că Crippen a pregătit mai de mult să-și asasineze soția.

Muzică la promenadă. Măne Marți, la 5½, va cânta muzica orașului la promenadă.

De închiriat peste vară până la Sân-Mihai 3 odăi și o bucătărie sau două odăi în Strada Prundului vis-a-vis de băile românești și în apropierea promenăzii. Amănunte la administrația »Gazetei«.

Convocare.

Despărțământul Năsăud al Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român își va ține *adunarea generală în Rodna veche* (localul școlii elem. confesionale), *Duminică în 14 Aug.* n. a. c. cu începere dela 10 oare a. m. după următoarea programă:

1. Deschiderea adunării.
2. Raportul comitetului cerc. despre activitatea sa în anul trecut.
3. Raportul cassariului despre venitele și spesele despărțământului în anul trecut, precum și cenzurarea socotelor prin o comisiune emisă spre a-ăst scop.
4. Statorirea preliminarului de venit și spese pentru anul următor.
5. Consultare asupra măsurilor necesare pentru prosperarea Asociațiunii prin mijloacele indicate în § 57 din statutele Asociațiunii.
6. Acvire de membri noi pentru Asociațiune și încasarea taxelor dela membri.
7. Alegerea directorului despărțământului și a comitetului cercual pentru un nou ciclu de 3 ani.
8. Alegerea reprezentanților pentru adunarea generală a Asociațiunii din anul acesta.
9. Prelegeri populare, cari se vor înșina și înainta în scris la subscrisul birou cel puțin cu 3 zile înainte de ținerea adunării cercuale.
10. Închiderea adunării. După amiază la 3½ oare: 11. Deschiderea festivă a *expozițiunii de industrie de casă*, aranjată cu aceasta ocaziune.
12. Premiarea obiectelor espuse mai de valoare prin un juriu ales anume spre acest scop.

La aceasta adunare sunt invitați toți membrii despărțământului, apoi economii

dela sate, precum și toți, câți se interesează de propășirea poporului nostru.

Din ședința comitetului cerc. al despărțământului Năsăud al Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român, ținută în Năsăud, în 15 Iulie n. 1910.

Gavrilă Scridon m. p. *Ioan Păcurariu* m. p. președ. ad hoc. secretar.

Pentru Românii din Sibiu. Onoratul public românesc din Sibiu și jur este avizat, că »*Gazeta Transilvaniei*« se află de vânzare cu numărul în Sibiu la colectura loteriei de clase și vânzare de ziare a d-rei *Hermine Frank*, în strada *Cisnădiei*. Prețul unui Nr. 10 fil.

Despre celibat.

(Răspuns la artic. Dr. Felix din Nr. 150 al »*Gaz. Trans.*« cu acest titlu. — *Continuarea chestiei despre »Rezolvarea unui caz practic din sfera dreptului bisericesc.*)

Chestie veche, titlu nou, argumente nouă, direcție nouă! În Nr. 150 al »*Gaz. Trans.*« Dr. Felix continuând desbaterea »Cazului practic din sfera dreptului bisericesc« s'aulevat de d-l Delaschit, combate ultimile reflexiuni, ce le-am făcut în chestia asta, ori mai bine zicând, privind peste umăr la ceea ce am scris — declară formal, că cu astfel de argumente *speculative* dânsul nici nu mai stă de vorbă cu mine și dacă totuși mai doresc să disput cu dânsul, îmi cere argumente *pozitive istorice*. Și după toate aceste adauge: »Am mai putea argumenta în contra d. Delaschitului »cu lex dubia non obligat« și »in re dubia melior est conditio possidentis«, (aș dori să le văd) e însă destul a repeta: noi stăm pe bază istorică, *pozitivă*, Delaschit pe bază *speculativă*.

Așa Dr. Felix din cele 2 citate, ce le are în articol și din reprivirea istorică *improvizată* în fugă mare cu un citat din Șaguna, cu provocarea la o părere falsă și anticaronică a unor iuriști ortodoci, crede că a rezolvat dubiul acesta. Așa că după el, să poți zice cu inima liniștită: *Celce se hirotonește, ca om văduv e celib aderărat atât în biserica apusană cât și în cea orientală* (fie unită fie ortodoxă). Ca să nu pronunț sentința înainte de a aduce argumentele, totuși îndrăznesc a afirma, că acest articol al Dr. Felix, nu e atât de convingător și decizător în chestia asta, pe cât e de energic și pișcător pentru acela, împotriva cui se scrie.

Lăsăm însă asta, câte-odată își trădează omul involuntar indignarea, când adversarul comite greșeli grosolane. Poate, că și eu am greșit așa și eată de unde vine timbrul energic al articolului sus numit.

De altcum cred, că nu e vina mea, că eu am disputat numai cu argumente *speculative* (!) ci a dânsului, că u-a eșit mai înainte cu aceste argumente *pozitive istorice*. Că apoi argumentele mele mai toate au fost exclusiv *speculative* provenea de acolo, că și ale Dr.-lui Felix și ale d-lui Delaschit erau de natură *speculativă*; eu înainte le înșiram, apoi le combatăam ținându-mă de natura lor. Apoi nici nu-i datorința mea să ies cu argumente nouă, ci »*affirmatio est probare*«. De altcum, dacă

indulcit-o. Căci ca un mugur se deschide inima mea, când ea li răsare în drum.

Și astăzi plânge dorul deșteptat, iar trandafirii dela fereastră își scutură în tristețe, petalele, cari ieri erau încă atât de fragede. Asemenea și sufletul meu își scutură toate nădejțile. Toate amintirile le voi sălășlui în adâncul inimei pe care o voi închide între metereze, iar cheia fortăreței o voi arunca în apă.

Te-am pierdut dulce dragoste, te-am pierdut pentru veșnicie... Ochii mi-se umezesc; plâng, căci atâtea mi-a mai rămas.

* * *

Acestea-s filele, dragă prietină. Ele sunt rupte din sufletul lui curat, sunt crimpee din viața lui suflătoare. Ceteștele în amurgul sfânt, când licăriri trandafirii întârzie la orizont, când liniștea învăluie pământul. Ceteștele-le și adu-ți cu sfințenie aminte de ochii lui atât de frumoși pe cari li acopere glia; ceteștele-le și te mângâie. El te-a iubit!...

Te sărută a ta prietină
Mărioara.

Dr. Felix cere dela mine argumente pozitive-istorice, ca să le opun argumentelor sale de aceeași natură, fie, îi servesc. Mai înainte însă »*honoris gratia*« le înșir pe a d-sale.

Dr. Felix, ca să probeze, că unul, carele ca văduv se hirotonește, e de iure et facto celib atât în biserica apusană cât și în cea răsăriteană (adecă la noi la uniți), citează pe Leo M.: »*Qui habent uxores, tamquam non habentes sint, et qui non habent permaneant singulares*« (între cei din urmă sunt văduvi și cei despărțiți de soții.)

Adecă pentru Dr. Felix, »*qui non habent uxores permaneant singulares*« însemnează »*văduvii și cei despărțiți de soții să nu se însoare de a doua oară*«, și așa să rămână celibi. Astea cuvinte subliniate însă nu apar în locul citat, ci și-le închipe acolo Dr. Felix, iar dela noi pretinde ca să le cetim din text.

De unde însă concluzia aceasta? Unde stă scris în alt loc, care canon o zice, că dacă unul ca văduv se hirotonește, ori ca însurat se despărțește de soție și așa primește ordurile sacre e celib prin aceasta? ca așa și noi să ne putem închipe acolo adausul pus de Dr. Felix? Căci el nu citează alt canon. Când, în ce veac deci și de pe când datează canoanele aceste? era legea aceea pe atunci în biserica apuseană, că dacă unul de fapt e fără soție, când se hirotonește, e considerat de celib? Ori cu alte cuvinte era pe vremea lui Leo M. hirotonirea un astfel de act, ca eo ipso, că cineva se admitea la ea, era considerat de celib, fie că era văduv, fie că era despărțit de soție? Celce știe istoria va zice de sigur, că nu.

1. Elucru cunoscut doară, că și după Leo M. și pe vremea lui se poftea quidem, și se pretindea pe cât era posibil, ca cei ce se hirotoneșc să n-aibe soții, dar pentru aceea se hirotoneau cu duiumul și de cei însurați, semn că hirotonirea nu era, cum zic scolastici, convotibilă cu celibatul. Adecă a fi *preot celibe*, ci unul era preot celib, dacă era de fapt celib, adecă nelnsurat vr'odată, și era preot pur și simplu, dacă unul nu era celib adevărat. Asta era așa în apus, așa era și în răsărit, căci disciplina ambelor biserici umbla cu pes egal. Prin ce privilegiu special prin urmare chiamă Dr. Felix, bazat pe citatul acesta, celib pe cel hirotonit ca văduv? Legea nu-i dădea astfel de titlu; ea li admitea la ordurile sacre, dar nu-i da titlul și privilegiul de celib.

Ori poate faptul acela, că el de fapt nu mai avea soție, când se hirotonea, și promisiunea de a nu se căsători de a doua oară îl făceau celib? Celce nu cunoaște spiritul vremilor de atunci, văzând deosebirea între cel însurat și văduv, poate, că ar mai zice, că tocmai împrejurarea aceasta îl face celib pe cel văduv, dacă se hirotonea. Dacă însă cetești cu atențiune lupta aceea mare despre a doua căsătorie ce se desvoia în ambele biserici nu referitor la clerici, ci la laici, — căci clericii, ca bigami erau respinși dela orduri prin precepete espresse — trebuie să zici, că cei văduvi aveau norocirea de a fi preferit la hirotonire înaintea celor însurați prin aceea, că na n'aveau soții și așa puteau mai bine corespunde acestui oficiu, carele era nu pentru binele alor 2—3, ci alor mulț, a tuturor, ceoaze nu putea face cel însurat, și aveau nenorocirea de a nu putea fi echipați celor celibi (adecă căror de bună voie au renunțat de căsătorie înainte de orduri și după orduri) de oarece dânsii au fost odată însurați și acum văduvi.

Și este ceva în aceasta. Dacă căsătoria a doua în fața bisericii până târziu-târziu (sec. VI.—VII.) la laici era quidem permisă, dar »*despecta*« semnul »*incontinentiae*« »*intemperantiae*« asemenea adulterului, însemna că prima căsătorie era ținută cei drept în onoare, era onestă, dar un stat mult mai inferior, decât celibatul, ori virginitatea. Era căsătoria un simplu mijloc pentru procreare, și numai intratăta honest, de aci încolo sf. Aug. Cépres zice, că cei însurați tot așa pot păcătu în contra incontinentiei între sine, ca și cel aduter. Era deci un simțământ profund simțământul absolutei temperanțe castități, ce dorea biserica în calea sa către perfecțiune dela toți, și ceea ce vedea realizat numai în cei virgini, în celibi, imaginile lui Cristos și a Preacuratei Fecioare.

Fără această busolă în mână în zadar cauți să pătrunzi, să înțelegi canoanele bisericii referitoare la căsătoria preoților. La asta se adresează sf. Părinți, toți teologii, așa că admirabil concluderone, vorbind despre a doua căsătorie a laicilor după-ce a citat pe Clem. Alexandrinul Vasile cel mare, I. Crisostomul, Hieronym:

»*Itam isti omnes in eo conveniunt, ut »professionem continentiae post viduitatem »exollant, quemadmodum virginitatis seu »coelibatus statum statui conjugali ante »ponunt*«. Atâtea despre laici, cărora *adecă văduviau, li-se recomanda să rămână văduvi*, ba mulți ss. Părinți li constringeau la asta — pe cei neascultători li puneau la penință și ace de mortificațiune. Semn, că nime nu-i considera mai mult de virtuoși, iar biserica pe cei văduvi li puneau la ordurile sacre, prin ce li reținea în continența, ce-o pretindea dela laici, dar se ajuta și pe sine fiind aceștia mai apți la îndeplinirea oficiului preotesc, deși perfecțiunea aceea a celibilor nu o mai putea pretinde dela ei. Cu un cuvânt erau preoți dar nu preoți celibi — căci celibatul se confunda cu virginitatea (cel puțin presumptă) iar virginității se opunea statul conjugal.

Iată disciplina bisericii despre căsătorie și în special despre a preoților, — carea în biserica răsăriteană se consolida în conc. Trulan a 692 can. III; și can. VI., unde considerându-se starea faptică a lucrurilor s'a abzis pentru tot-deauna, de a mai pretinde dela preoți o perfecțiune oare care înainte de hirotonire, ci pretinșeră numai ca cei hirotoniti să se abțină dela a doua căsătorie după orduri, ca să nu cadă în o bigamie presumpțivă, ce era espres interzică clericilor înaintații la ordurile mai mari de s. Ap. Paul.

(Va urma).

»**Numeri jubilar de-al »Gazetei«** s-au pus din nou în vânzare în librăria Mureșianu, în urma avizului procuraturii din Târgul-Mureșului, prin care ni-se aduce la cunoștință anularea confiscării acestui număr reînapoiindu-ni-se și numerii confiscăți. Prețul unui exemplar 1 cor. 50 fil plus porto.

ULTIME ȘTIRI.

New-York, 8 August. »New-York Herald« află din Valparaeso, că Selmas, fostul ministrul de finanțe al republicii Chili a fost arestat fiind acuzat de fraude. Suma defraudată se ridică la 10 milioane franci.

Sofia, 8 August. Autoritățile bulgare au arestat la Kustendil pe Socolovici, șef de bandă sârb din Macedonia sub pretext, că se ocupă cu spionajul.

Diverse.

O mușcătură scumpă. — Într'un oraș din Elveția un băiat de școală a fost mușcat acum de curând de un câne, din care cauză s'a ales cu o jupuitură la buza de sus. Tatăl său a intentat acțiune stăpânului cânelui, cerând despăgubiri nu numai pentru cheltueile la cari l-au expus îngrijirile medicale, ci și pentru pagubele ce le va avea de suferit băiatul când li va veni vremea de însurat și din cauza rupturii buzei, nu va mai putea face o partidă bună.

Iustiția a recunoscut dreptatea cereri reclamantului. În consecință, proprietarul cânelui a fost condamnat: întâiu la 100 franci amendă, apoi la 400 franci despăgubiri pentru suferințele îndurate dela cel mușcat și în sfârșit la 5000 franci compensație a înrăutățirii perspectivelor de căsătorie ale băiatului.

Pe stăpânul cânelui l-a costat dar mușcătura acestuia 6500 franci.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Succesorii.

Redactor respons: Ioan Spuderea.

O Domnișoară Română

inteligentă, în etate de 20 ani din familie bună, versată în comerțiu, dorește cunoștința unui domn bine situat ce nu pretinde zestre mare, mulțumindu-se și cu ceva mai moderat. Fie comerciant, contabil, voiajor. A se adresa la administrația »Gazetei« sub titlul »Viora«.

Dr. STERIE N. CIURCU.

VIII Kochgasse Nr. 29 — Viena

Consultațiuni

cu celebritățile medicale, cu specialiștii de la facultatea de medicină din Viena.

Telefon nr. 17065.

câmpiile științii nici când nu vei ajunge la culmile înțelepciunii, de unde să privești și să cunoști adevărul. Și ori și cât te-ai înălța cu mijloace meșteșugite, vei rămânea totuși ceea-ce te-a făcut natura cu mijloacele ei. Acea ce ești nu-ți poate lua nime și nici nu se poate mări — să-ți pui măcar toate perucile reclamelor, toată lauda de stradă și piață, ce se degajează astăzi în coloanele ziaristice noastre. Așisderea nici bărfelile, nici batjocurile ce vin din afară nu-ți pot atinge internul, sufletul, căci el își are legile lui, cari nu se pot schimba și prefăce. Individualitatea e zestrea cea mai scumpă, cea mai dăinuitoare a pământeanului.

S. la 28 Mai 1900.

Atât de fragezi erau asară trandafirii dela fereastră. Miroslor lor te fascina de tare și mult ce era. Petele albe între frunza bogată verde și-se păreau niște flori de ciresi. În inimă mi-se sbătea un dor nebun. Mi-ași fi dat viața pentru împlinirea lui: Să văd încă odată pe fecioara cu ochii cei mari și luminoși, un moment numai să flu în pragul casei lor. Viața mea amărată și fără soare mi-ar fi luminat-o zimbetul ei, iar buzele ei mi-ar fi

ATTENTION.

„AIDA” VERGE și „BLUE STAR” CONTINENTAL

hârtie de cigarete veritabilă numai cu insigniile ce se văd pe anunț!

FERȚI-VA DE IMITAȚIUNI FĂRA VALOARE!

Linoleum

Cea mai ideală acoperire a podelelor cu metru, așezate cu lucrători experți li-ferează cu prețuri foarte ieftine. Preliminar și Mostre gratis și franco trimite gratis și franco Magazinul principal Em. Mayer et Cie. Escentăji de lucrări mai mari se pot vedea în localitățile Institutului de păstrare (Sparcasa) și și în biroul băncii : „Creditbank“ Mihalovits et Nussbächer precum și în prăvăliile din nou aranjate al firmei I. L. et Hustermer.

neted și fiorilat de ori și ce lățime
Filiala noastră „WAGENHAUS“ târgul
Grăului Nr. 9. Telefon 52.

PRIMA FABRICA DE ARME DIN FERLACH

PETER WERNIG

Societate cu capital limitat, Ferlach, Kärnten.

Recomandă produsele sale recunoscute ca fiind de prima calitate și anume:

Fuști de vânătoare și de serviciu, de tot felul, încercate de către autorități. Pistoale și Revolvere dela cele mai simple până la cele mai fine și cu toate prețurile.

Cea mai mare putere de penetrațiune

Condițiuni speciale pentru domnii revanzători și fabricanți de arme. La cerere se expediază Prețul eurent ilustrat, gratis și franco.

Specialitate: Singurii fabricanți de puști cu 4 țevi dovedite ca foarte bune. Se fabrică arme după dorință și speciale, se fac REPARAȚIUNI și PREFACERI de tot genul și foarte solid cu prețuri ieftine.

Depou bine asortat cu requisite pentru vânătoare și cu toate obiectele în legătură cu aceasta.

! C. Sandu-Aldea !

Azi ne întâlnim

la

Restaurant SUCIU

pe Promenadă.

„GAZETA TRANSILVANIEI“ cu numărul à 10
filieri se vinde la tutungeria D-lui Dumitru Pop, zaraf str.
lui Hirșer Nr. 4. și la Eremias Nepoții.

Onorabilul comerciant ține de a vinde mușterilor săi „ZACHERLIN“ cerut de ei, care are efect incomparabil de bun, și nu un alt surogat.
Din nefericire mai există și alți comercianți!

De aceea aveți să nu pe amicii veritabili „Zacherlin“ de a băga bine de seamă, să nu li se vândă sticle cu Zacherlin bine imitate, ci să observe ca numele „Zacherlin“ să fie pus pe lepe.